

A. Mackiewicz

Reszel, st. II, wykop 2, gm. loco, woj.
olsztyńskie, AZP 18-67/-

Informator Archeologiczny : badania 28, 117

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Racibórz, Kościół Dominikanek (kaplica św. Dominika), woj. katowickie — patrz: późne średniowiecze

Racibórz, Kościół Dominikanek (prezbiterium), woj. katowickie — patrz: późne średniowiecze

Reszel, st. II, wykop 2
gm. loco, woj. olsztyńskie
AZP 18-67/—

ARCHEO-ADAM

Badania prowadził mgr A. Mackiewicz. Finansowane przez J. Kurstaka (inwestor prywatny). Pierwszy sezon badań. Rejon fosy miejskiej, XV-XX w.

Nadzory archeologiczne przy pl. Paderewskiego prowadzono od 17.09. do 4.10.1994 r. Objęły one swym zasięgiem teren działki budowlanej pod budynek mieszkalno-usługowy (numer geodezyjny 219). Obszar prac ziemnych znajduje się na skraju starego miasta Reszla, które wraz z „otuliną” objęte jest ochroną konserwatorską (strefa B) i przebiega w rejonie fosy miejskiej, co determinowało konieczność przeprowadzenia nadzorów archeologicznych. Teren badań to wykop w kształcie nieregularnego wieloboku o wymiarach 11 x 6 x 2 x 3 x 1 x 2 x 10 x 10 m. Projektowany budynek o podstawie 10 x 12 m będzie przedłużeniem pierzei zachodniej w północnej części ul. Jagiełły. Od strony południowej graniczy ze ścianą północną (szczytową) budynku nr 20 przy tej ulicy. Wykop wytyczono zgodnie z projektem. Miał on ok. 120 m² i nieregularną głębokość, ze względu na fakt usytuowania na zasypanej fosie. W części północnej i północno-zachodniej całość zalegał na głębokości ok. 3,5 m, natomiast w kierunku południowym i północno-wschodnim gwałtownie opadał, osiągając przy profilach północno- i południowo-wschodnim głębokość 5,5 m, opadając wyraźnie jeszcze w kierunku południowo-wschodnim. Tak więc deniwelacja stropu calca na odcinku ok. 5 m wynosiła tu ok. 2,5 m. Jego strop w narożniku zachodnim zalegał na wysokości bezwzględnej 108,7 m n. p. m., natomiast w narożniku wschodnim 106,1 m n. p. m. W tej części wykopu nie prowadzono prac ziemnych do calca, a jedynie wykonano wiercenia celem sprawdzenia głębokości zalegania warstw stabilnych, po czym wykonano niewielkiej średnicy wkopy (ok. 1,5 m) i zapuszczono kręgi betonowe stanowiące podstawę słupów, na których wsparto fundamenty. W obrębie wykopu natrafiono na fragm. kanalizacji drewnianej prowadzącej z północy w kierunku fosy.

Z zabytków ruchomych na uwagę zasługują 3 całkowicie wyklejone dzbany, które można datować na XV-XVI w., duży fragm. XVIII-wiecznego trójnóżka polewanego wewnątrz, z całkowicie zachowanym uchwytem, mały polewany wewnątrz talerzyk z tego samego okresu, fragm. kafli plicinowych i miskowych (XVII-XVIII w.), fragm. przedmiotów skórzanych (głównie obuwia) oraz fragm. naczyń szklanych.

Dokumentacja znajduje się w archiwum Państwowej Służby Ochrony Zabytków w Olsztynie oraz Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie (wraz z materiałami).

Reszel, st. II, wykop 6
gm. loco, woj. olsztyńskie
AZP 18-67/—

ARCHEO-ADAM

Badania prowadził mgr A. Mackiewicz. Finansowane przez I. Drabent (inwestor prywatny). Pierwszy sezon badań. Stare miasto, XVII-XX w.

Prace archeologiczne przy ul. Podzamcze 12 prowadzono 19-24.10.1994 r. Objęły one swym zasięgiem teren działki budowlanej pod budynek usługowo-mieszkalny (nr geode-